

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoCsp/51/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318201191
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8318201191.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Koval'ovej v spore žalobcu: Q. W., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt F. XXXX/XX, X., právne zastúpeného Mgr. Ivan Chvostek, advokát so sídlom Štefánikova 17, Humenné, proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, právne zastúpenému AK JUDr. Marek Hic, s. r. o., so sídlom P. O. Hviezdoslava 10625/23B, Martin, IČO: 36 865 036, o určenie práva, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Humenné, č.k. 9Csp/39/2018-120 zo dňa 25. júna 2020, takto jednohlasne

rozhodol:

Zrušuje uznesenie vo výroku o zastavení konania a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že:

„Konanie zastavuje.

Náhradu trov konania stranám sporu nepriznáva.

Zrušuje neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Humenné č.k. 7Csp/171/2017-33 zo dňa 20. septembra 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/2/2018 zo dňa 31. januára 2018.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ust. § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), § 166a ods. 1 písm. a), § 166b ods. 1 písm. b), § 166e ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácií a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 14.03.2018 domáhal určenia, že žalovaný nemá právo domáhať sa výkonu záložného práva na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 19.02.2008 uzatvorenej medzi stranami sporu a náhrady trov konania.

4. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 15.06.2020 vzal žalobu späť. Vzhľadom k tomu, že žalobca vzal žalobu späť, súd konanie podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku zastavil. Súd nežiadal súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby, pretože pojednávanie dňa 22.10.2018 nebolo otvorené, ale bolo odročené.

5. O trovách konania rozhodol podľa ust. § § 256 ods. 1 C.s.p. a ust. § 257 C.s.p. Okresný súd Prešov uznesením sp. zn. 2OdK/180/2018 zo dňa 26.04.2018 zverejneným v Obchodnom vestníku 85/2018

dňa 03.05.2018 pod č. O vyhlásil konkurz na majetok dlžníka žalobcu, ustanovil správcu I.K.S. konkurzy a reštrukturalizácie, k.s. a oddlžil dlžníka tak, že ho zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v tomto konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia.

6. Podľa názoru súdu I. inštancie ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka upravuje pojem príslušenstvo pohľadávky, ktorým sa rozumejú úroky, úroky z omeškania, poplatky z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Nárok na náhradu nákladov súdneho konania sa považuje za príslušenstvo pohľadávky, ak je pohľadávka uplatnená na súde. Trovy právneho zastúpenia sú nákladmi súdneho konania a teda sú príslušenstvom pohľadávky. Nárok na náhradu trov konania má základ v procesnom práve a vzniká až na základe právoplatného rozhodnutia súdu, ktoré má konštitutívnu povahu.

7. V danom prípade je zrejmé, že nárok na náhradu trov konania by mohol vzniknúť žalovanému voči žalobcovi až po rozhodujúcom dni, ktorým sa rozumie v zmysle ust. §166a ods. 1 písm. a) zákona č. 7/2005 Z.z. prvý deň kalendárneho mesiaca, v ktorom bol vyhlásený konkurz. V danom prípade je rozhodujúcim dňom deň 1.5.2018. Podľa § 166b ods. 1 písm. b) zákona č. 7/2005 Z.z. za nevymáhateľné voči dlžníkovi v prípade oddlženia sa považuje príslušenstvo pohľadávky, na ktoré vznikol nárok v rozhodujúci deň a po rozhodujúcom dni, a preto ak by boli žalovanému priznané trovy konania proti žalobcovi išlo by o pohľadávku vylúčenú z uspokojovania. Pohľadávky vylúčené z uspokojenia sa rozhodnutím súdu o oddlžení stanú ex lege nevymáhateľnými a v zmysle § 166e ods. 4 prvá veta zákona č. 7/2005 Z.z. na nevymáhateľnosť pohľadávky musí súd prihliadať ex offa a teda súd zisťuje, či uplatňovaná pohľadávka alebo jej časť sa nestala nevymáhateľnou.

8. Podľa názoru súdu I. inštancie nárok na náhradu trov konania ako príslušenstva pohľadávky by vznikol žalovanému voči žalobcovi po rozhodujúcom dni a teda je potrebné takýto nárok považovať v zmysle § 166b ods. 1 písm. b) zákona č. 7/2005 Z.z. za nevymáhateľný, a keďže nevymáhateľná pohľadávka má povahu naturálnej obligácie, súd ju nemôže veriteľovi priznať. Žalobcu s poukazom na vyššie uvedené ustanovenia zákona o konkurze súd nemôže zaviazat' na náhradu trov konania žalovanému.

9. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca späťvzatím by mohol zaviniť zastavenie konania, avšak s poukazom na vyššie uvedené, podľa § 257 Civilného sporového poriadku nepriznal náhradu trov konania žiadnej zo strán.

11. Vzhľadom k tomu, že súd konanie zastavil, v súlade s ust. § 336 ods. 4 Civilného sporového poriadku v spojení s ust. § 335 ods. 1 Civilného sporového poriadku zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Humenné č.k. 7Csp/171/2017-33 zo dňa 20.09.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/2/2018 zo dňa 31.01.2018.

12. Proti výroku I. a II. napadnutého uznesenia, ktorým súd konanie zastavil a nepriznal stranám nárok na náhradu trov konania podal žalovaný odvolanie včas. Odvolacie dôvody uviedol v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 pís. a/, b/, c/, d/, e/, f/, g/, h/ C.s.p. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie zrušil a vec vrátil súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že išlo o spor určovací, nie o spor o pohľadávku (plnenie), takže nie je zrejmé, o akej pohľadávke a príslušenstve súd "hovori", keďže žiadna pohľadávka ani nebola predmetom konania (arbitrážnosť tvrdení), ani žiadna pohľadávka ku ktorej konkrétne sa súd vyjadruje, nie je v rozhodnutí nijako identifikovaná (nepreskúmateľnosť rozhodnutia), ani nie sú uvedené tvrdenia / dôkazy (nepreskúmateľnosť) na základe ktorých dospel súd k takýmto neurčitým skutkovým zisteniam a ich preukázaniu. Súd nielenže pohľadávku žalovaného nijako neidentifikuje, ale ani nezdôvodňuje, z akého dôvodu aplikuje ustanovenie o uplatnení pohľadávky - ak ide o pohľadávku, ktorú má žalovaný, nemôže ísť o jej uplatnenie, keďže pohľadávku prípadne uplatňuje subjekt v právnom postavení žalobcu. Ďalšou vadou je skutočnosť, že súd uvádza skutočnosti týkajúce sa uplatnenia pohľadávky, čo je v podstate ekvivalent pojmu zažalovanie, v tomto spore však bola Slovenská sporiteľňa žalovaným, nie žalobcom, takže vôbec nie je zrejmé, ako sa uvedené úvahy týkajú žalovaného. Ďalšou vadou je skutočnosť, že súd si zamieňa pojmy náklady spojené s uplatnením pohľadávky, čo sú trovy účastníka, s pojmom náhrada trov účastníka strany, čo sú dva odlišné pojmy i samostatné inštitúty, trovy

si hradí každý sám a úspešnému účastníkovi prípadne vzniká, ako správne uviedol súd, konštitutívnym rozhodnutím, nárok na ich náhradu. Vzhľadom na uvedené sú tvrdenia o akejsi (neznámej) pohľadávke a jej údajnom príslušenstve a o uplatnení režimu § 166b ZKR bez akejkoľvek skutkovej a právnej podstaty a pre neurčitosť a neodôvodnenie sú takéto tvrdenia v celom rozsahu nepreskúmateľné / arbitrárne.

13. Žalovaný v podanom odvolaní namietal skutočnosť, že žalobca podaním doručeným súdu dňa 15.06.2020 vzal žalobu späť, avšak o uvedenom žalovaný nebol vôbec informovaný, nevie aký bol obsah tohto úkonu, čo je porušenie princípu kontradiktórnosti a spravodlivého procesu. Právo na doručovanie písomných úkonov v konaní je právom, ktoré má primárne procesnú povahu, inými slovami je povinnosťou súdu písomné úkony v konaní doručiť a je výhradne na účastníkovi (strane), aby tieto posúdil a rozhodol sa, či na ich obsah bude reagovať alebo nie, t.j. súd neskúma obsah týchto úkonov a je právne úplne bezvýznamné, či obsah úkonu v konečnom dôsledku determinoval rozhodnutie súdu a mal na neho nejaký vplyv. Právo vyjadriť sa k obsahu podania je zaručeným právom druhej strany, ide o iný inštitút, ako je prípadná potreba súhlasu s údajným späťvzatím. Postup súdu mal za následok odňatie možnosti konať pred súdom a pri zohľadnení zásady dvojinstančnosti a práva na riadny prostriedok nápravy (čl. 13 Dohovoru) je jediným zákonným postupom kasácia rozhodnutia.

14. Žalovaný rovnako zásadne rozporuje tvrdenie, že súd nežiadal súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby, pretože pojednávanie dňa 22.10.2018 nebolo otvorené, ale bolo odročené. S uvedeným žalovaný nesúhlasí, na súd sa dostavil a rozsiahlo vo veci argumentoval, rovnako sa dostavil tvrdý zástupca žalobkyne a i tento argumentoval a práve na základe obsahu týchto vyjadrení sa súd následne rozhodol pojednávanie odročiť. Obsah procesného konania je potrebné vnímať materiálne, nie formálne, čo iné ako pojednávanie boli prednesy strán, zákon vôbec nepozná postup, v rámci ktorého boli strany predvolané na pojednávanie, na tomto vo veci argumentujú a toto (takýto postup) by nebol považovaný za pojednávanie. Keby súd uvedené v uznesení vysvetlil, bol by zrejмый aj dôvod odročenia, pri ktorom nepochybne pripadala do úvahy zodpovednosť žalobkyne za trovy, ktoré zavinila svojim konaním - uvedené súd vôbec neposudzoval (ani neuvádzal) rozhodnutie je tak arbitrárne.

15. Žalovaný osobitne poukázal na skutočnosť, že nielenže bol v konaní v procesnom postavení žalovaného, neuplatňoval tak vôbec žiadnu pohľadávku, ale pohľadávka, ktorú voči žalobkyne evidoval, je pohľadávkou zabezpečenou záložným právom a ako takú ju ani nie je potrebné v uvádzanom (konkurzno / oddlžovacom) konaní prihlasovať, ani uvedenému nepodlieha, záložné právo možno vykonať aj mimo konkurzu a tak už vôbec nie je zrejмый, ako sa na uvedené vzťahuje ustanovenie § 166b ods. 1 ZKR, keďže nielenže príslušenstvom pohľadávky sú vynaložené trovy spojené s uplatnením pohľadávky (ktoré príslušenstvo je tu a vzniká ex lege, na rozdiel od nároku na náhradu takýchto trov, ktorého vznik je podmienený konštitutívnym rozhodnutím súdu), ale podľa ustanovenia § 166b ods. 2 ZKR, nevymáhateľnosť podľa odseku 1 sa nevzťahuje na oddlžením nedotknuté pohľadávky.

16. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

17. K odvolacej námietke žalovaného, že konaním súdu prvej inštancie bolo odňatá možnosť žalovaného konať pred súdom odvolací súd uvádza nasledovné.

18. Podľa § 146 ods. 1 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

19. S názorom súdu prvej inštancie, že súd nežiadal súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby pretože pojednávanie dňa 22.10.2018 nebolo otvorené, ale odročené, sa nemožno stotožniť.

20. Zo Zápisnice o pojednávaní zo dňa 22.10.2018(č.l. 85) bod 3 vyplýva, že súd prvej inštancie cit.: „po začatí pojednávania súd konštatuje, že bola zachovaná päťdňová lehota...“. Z obsahu zápisnice ďalej vyplýva, že súd prijal a vyhlásil uznesenie, že v tento deň bude pojednávať v neprítomnosti žalobkyne. Až následne, po vyhlásení uznesenia v zápisnici uvádza, že pred otvorením pojednávania právny zástupca žalovaného predložil súdu rozhodnutie Okresného súdu Prešov zo dňa 26.4.2018 vo

veci dlžníka - žalobkyne, ktorým bol vyhlásený konkurz na majetok žalobkyne a na to súd vyhlásil uznesenie, že súd odročuje pojednávanie na neurčito.

21. Podľa názoru odvolacieho súdu účastníci konania prednesú svoje návrhy až po začatí pojednávania, ktoré samosudca/ predseda senátu otvorí formálnym úkonom. „Za začatie pojednávania v zmysle § 96 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku treba považovať aj prijatie a verejné vyhlásenie uznesenia súdu, že bude pojednávať v neprítomnosti ospravedlneného účastníka (§101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).“ (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 7.10.2009 sp.zn. 3Cdo/138/2009).

22. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa na výzvu súdu, či trvá na podanej žalobe oznámila súdu podaním zo dňa 15.6.2019, že na podanej žalobe netrvá. Dodržiavanie princípu rovnosti zbraní bolo v podmienkach slovenského civilného procesu v minulosti podrobené kritike zo strany ESLP. Z rozsudku ESLP v prípade Trančíková proti Slovenská republika z 13. januára 2015 okrem iného vyplýva, že pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa nemožnosti sťažovateľky vyjadriť sa k vyjadreniu odporcu v rámci odvolacieho konania, ESLP bol toho názoru, že aj keď predmetné vyjadrenie odporcu neobsahovalo žiadne nové skutočnosti alebo argumenty, ku ktorým by sa sťažovateľka už nebola vyjadrila v predchádzajúcom priebehu konania, a podľa vlády nemalo vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu, bolo formulované ako právna a skutková argumentácia, a sťažovateľke mala byť daná možnosť oboznámiť sa s ním. Keďže to tak nebolo, došlo k porušeniu práva sťažovateľky na spravodlivé konanie, zaručeného článkom 6 ods. 1 Dohovoru.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené povinnosťou súdu I. inštancie bolo vyzvať žalovaného na vyjadrenie súhlasu alebo nesúhlasu so späťvzatím žaloby. Takýmto procesným postupom súdu prvej inštancie bola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom.

24. Podľa § 256 ods. 1, 2 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

25. Súd prvej inštancie s poukazom na citované ustanovenia zákona o konkurze a reštrukturalizácii nemohol zaviazť žalobkyňu na náhradu trov konania žalovanému a preto podľa § 257 C.s.p. nepriznal náhradu trov konania žiadnej zo strán.

26. Podľa ust. § 166b odsek 1 písm. b) zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, za nevymáhateľné voči dlžníkovi v prípade oddĺženia sa považuje:

b) príslušenstvo pohľadávky, na ktoré vznikol nárok v rozhodujúci deň a po rozhodujúcom dni; to neplatí pre pohľadávku z úveru na bývanie, ibaže bola prihlásená do konkurzu,
f) trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli v súvislosti s účasťou v konkurznom konaní alebo v konaní o určení splátkového kalendára.

Podľa odseku 2 nevymáhateľnosť podľa odseku 1 sa nevzťahuje na oddĺžením nedotknuté pohľadávky.

27. Podľa komentára k ust. § 166b zákona o konkurze a reštrukturalizácii medzi príslušenstvo pohľadávky patria podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka aj trovy konania. Trovy konania nepatria do príslušenstva pohľadávky ktoré je uvedené v písm. a) a b), pretože majú osobitnú právnu úpravu v písm. f). Zákon v písm. f) za nevymáhateľné prehlasuje len tie trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli v súvislosti s účasťou v konkurznom konaní a v konaní o určení splátkového kalendára. Nevymáhateľné nie sú trovy konaní, ktoré súvisia s konkurzným konaním alebo s konaním o určení splátkového kalendára, ani trovy iných konaní. (Ďurica, M. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár. 3. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 1116 - 1119).

28. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia nie je možné vyvodit' akými úvahami sa súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania riadil a prečo dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa ust. § 257 C.s.p. súd ustálil skutočnosť, že na majetok žalobkyne bol vyhlásený konkurz a z neho vyplývajúca nevymáhateľná pohľadávka, keďže tak ako to namietal aj žalovaný v podanom odvolaní, v prejednávanej veci sa žalobkyňa žalobou domáhala určenia práva.

29. Náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré

by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Náhrada trov konania sa vzťahuje na účelne vynaložené trovy. Pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania v spojení s ust. § 256 odsek 1 C.s.p. je súd povinný skúmať, či niektorá zo strán sporu zaviniela, že sa konanie muselo zastaviť.

30. Obsahové náležitosti rozsudku určuje ustanovenie § 220 C.s.p.. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Či je rozhodnutie preskúmateľné alebo nie sa dá zistiť len z jeho odôvodnenia.

31. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 220 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Obdobným spôsobom náležitosti odôvodnenia rozsudku upravovalo ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom do 30.06.2016.

32. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 220 ods. 2 C.s.p. dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkovi konania posúdiť ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej.

33. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa účastníkovi odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy nakoľko je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu.

34. Keďže vydanie nepreskúmateľného rozhodnutia je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené žalovanému, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. uznesenie vo výroku o zastavení konania a vo výroku o trovách konania zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 C.s.p.).

35. Po vrátení spisu bude úlohou súdu prvej inštancie vyzvať žalovaného podľa ust. § 146 ods. 1 C.s.p. vyjadriť sa k späťvzatiu žaloby žalobkyňou a následne postupom podľa Civilného sporového poriadku konanie zastaviť, alebo v prípade nesúhlasu žalovaného z vážnych dôvodov po preskúmaní týchto dôvodov pokračovať v konaní. Súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov konania, ktoré je integrálnou súčasťou občianskeho súdneho konania. Z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zjavné úvahy, ktorými sa súd riadil pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania. Následne vo veci rozhodne tak, aby rozhodnutím nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil.

36. Prvoinštančný súd, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C.s.p.) v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

37. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 C.s.p. v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).